

- в. „Verlados“ е произведен във Верла местен продукт, от който се продават средно неколкостотин литра годишно в ресторант, предлагаш продукти — собствено производство, и който в ограничена степен може да се получи при поръчка от държавно предприятие за спиртни напитки,
- г. думите „Verlados“ и „Calvados“ имат от три срички една обща сричка („dos“), но последните им четири букви („ados“) са еднакви, т.е. половината от всичките им букви?
- 3) В случай че се приеме, че наименованието „Verlados“ е пресъздаване по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, може ли неговото използване да се обоснове от някое от посочените по-горе обстоятелства или от други обстоятелства, например обстоятелството че най-малкото у финландския потребител не може да се създаде впечатлението, че „Verlados“ е произведен във Франция?

(¹) ОВ L 39, стр. 16.

**Жалба, подадена на 19 февруари 2015 г. от Съда на Европейския съюз срещу определението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 9 януари 2015 г. по дело T-409/14, Marcuccio/
Европейския съюз и Съд на Европейския съюз**

(Дело C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Съд на Европейския съюз (представител: A.V. Placco)

Друга страна в производството: Luigi Marcuccio

Искания на жалбоподателя

СЕС иска от Съда:

- Да отмени определението на Общия съд на Европейския съюз (трети състав) от 9 януари 2015 г., постановено по дело T-409/14 Marcuccio/Европейския съюз и Съд на Европейския съюз, в частта, в която отхвърля втора, трета и четвърта точка от исканията му, съдържащи се в жалбата пред Общия съд съгласно член 114 от Процедурния му правилник;
- Да уважи посочените искания и вследствие на това
 - като главно искане — да се произнесе окончателно по спора, като отхвърли иска за обезщетение за вреди, предявен от г-н Marcuccio като недопустим, тъй като е насочен срещу СЕС (в качеството му на представител на Съюза);
 - при условията на евентуалност — в случай, че Съдът приеме, че обстоятелството, че тази иск е насочен срещу СЕС, а не срещу Комисията (в качеството ѝ на представител на Съюза), не оказва въздействие върху допустимостта му, но произнасяйки се по възражението, повдигнато от СЕС в хода на производството, Съдът е трябвало да разпреди заместването на СЕС с Комисията на страната на ответника, да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по иска за обезщетение на г-н Marcuccio, като се съобрази с указанията по прилагане на правото, дадени от Съда;
- Да осъди г-н Marcuccio да заплати съдебните разноски, направени от СЕС в производството на първа инстанция и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

С първото основание, изведено от нарушение на правилата за представителство на Съюза пред правораздавателните му органи, СЕС посочва, че, тъй като липсва изрична разпоредба, която да урежда конкретно представителството на Съюза пред правораздавателните му органи по искове, предявени на основание член 268 ДФЕС с цел обявяване на извъндоговорната отговорност на Съюза, правилата относно това представителство трябва да бъдат изведено от общите принципи, уреждащи правораздавателната функция, по-специално принципа за добро правораздаване и принципите на независимост и непристрастност на съда.

СЕС развива първото си основание в две части, отнасящи се по-специално, от една страна, до нарушение на принципа на добро правораздаване и от друга страна, до нарушение на принципите на независимост и безпристрастност на съда. Във връзка с първото основание СЕС отбелязва, че извода на Общия съд, че СЕС следва да представлява Съюза по посочения по-горе иск за обезщетение за вреди открито се основава на съдебната практика, чието начало се поставя с решение *Werhahn Hansasmühle* и др./Съвет и Комисия (63/72 — 69/72, EU:C:1973: 121; наричано по-нататък „решение *Werhahn* и др.“). Възприетото в посочената съдебна практика разрешение е, че когато Общността/понастоящем Съюзът/е призована да отговаря за действия на някоя от своите институции, тя се представлява пред юрисдикцията на Съюза от институцията (или институциите), на която се приписва правопораждащият факт. СЕС обаче поддържа, че това разрешение не е трябвало да се приложи в случая, тъй като с оглед на различни елементи всъщност резултатът противоречи на принципа на добро правораздаване, който, както изрично следва от решение *Werhahn* и др., е в основата на това разрешение. В този контекст СЕС твърди в хода на производството и нарушение на обхвата на член 317, първа алинея ДФЕС и на член 53, параграф 1 от Регламент № 966/2012 ⁽¹⁾, съгласно който Общият съд е трябвало да се съобрази с принципа за вписване на обезщетение като поисканото в разглеждания случай в раздела от общия бюджет, отнасящ се до Комисията.

Във връзка с втората част на първото основание СЕС посочва, като се основава на решение на ЕСПЧ от 10 юли 2008 г. *Михалков срещу България* (жалба № 67719/01), че като е приел, че СЕС следва да представлява Съюза по иска за обезщетение за вреди, предявен от г-н Марсиссио, Общият съд е нарушил принципите на независимост и обективна безпристрастност на съда. Действително, тъй като, от една страна, правопораждащият факт на предполагаемата отговорност е настъпил при упражняване на правораздавателните функции на решаващ състав и от друга страна, решаващият състав, който трябва да постанови решение по делото i) е част от същия правораздавателен орган (Общия съд), към който принадлежи решаващият състав, на който се приписва правопораждащият факт на отговорността и ii) е неразделна част от ответника по същото дело (СЕС), с който съдиите от посочения решаващ състав са професионално свързани, посочените изисквания биха се казали нарушени, още повече в случай, че, както е приел Общият съд, обезщетение като поисканото в разглеждания случай бъде вписано в раздела от общия бюджет, отнасящ се до СЕС.

На следващо място, във връзка с второто основание СЕС поддържа, че, тъй като не съдържа конкретно произнасяне по доводите, изложени от СЕС пред Общия съд и основаващи се на логиката на поредица от решения на Съда, сред които решения *Groupe Gascogne/Комисия* (C-58/12 P, EU:C:2013:770), *Gascogne Sack/Комисия* (C-40/12 P, EU:C:2013:768) и *Kendrion/Комисия* (C-50/12 P, EU:C:2013:771), обжалваното определение било опорочено от нарушение на задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1).

Преюдициално запитване от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 20 февруари 2015 г. — Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon

(Дело C-81/15)

(2015/C 138/56)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kapnoviomichania Karelia AE

Ответник: Ypourgos Oikonomikon (Министър на финансите)